

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty, soudce Zdeňka Kühna a soudkyně Michaely Bejčkové v právní věci žalobce: **nezl. A. S.**, zast. opatrovníkem Úřadem městské části Praha 5, odborem sociální problematiky, oddělením sociálně právní ochrany, se sídlem náměstí 14. října 1381/4, Praha 5, zast. Mgr. Gabrielou Kopuleťou, advokátkou se sídlem Havlíčkova 1043/11, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 10. 2018, čj. OAM-249/ZA-ZA11-LE26-2018, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 2. 4. 2019, čj. 1 Az 67/2018-26,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovené zástupkyni žalobce Mgr. Gabriele Kopuleté, advokátce, **se přiznává** odměna a náhrada hotových výdajů v celkové výši **6 800 Kč**, která bude proplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím ze dne 10. 10. 2018 žalovaný rozhodl, že se žalobci mezinárodní ochrana dle § 12 až 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, neuděluje.

[2] Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce žalobu, kterou městský soud v záhlaví označeným rozsudkem zamítl.

[3] Žalobce (stěžovatel) napadl rozsudek městského soudu kasační stížností. Nesouhlasí s jeho závěrem týkajícím se možnosti vnitřního přesídlení, neboť nesprávně (stejně jako žalovaný) vyhodnotil, zda je po stěžovateli možné rozumně požadovat, aby se přesídlil do jiné oblasti Ukrajiny, a to s ohledem na jeho věk a rodinné poměry. Tyto závěry jsou v rozporu s doporučením UNHCR, přičemž odkázal např. na rozhodnutí NSS ze dne 24. 1. 2008, čj. 4 Azs 99/2007-93, č. 1551/2008 Sb. NSS, dle kterého musí být takové řešení přiměřené, rozumné a smysluplné, dále na rozsudek NSS, v němž jsou vymezena základní kritéria, jež musí být kumulativně naplněna při využití institutu vnitřního přesídlení. Stěžovatel ve správním řízení předkládal podklady, ve kterých je popsána špatná situace vnitřně přesídlených osob na Ukrajině. Žalovaný přihlédl jen k jím opatřeným podkladům. Vyjádření, že stěžovatelovy podklady jsou neaktuální, nemůže obstát. Zpráva UNHCR ze září 2015 nebyla revidována, a proto je možné usuzovat, že postoj UNHCR zůstal totožný. Podle názoru stěžovatele tedy žalovaný nedostatečně zjistil skutkový stav a jeho závěry nesprávně následně převzal

i městský soud.

[4] Stěžovatel navrhl, aby NSS zrušil rozsudek městského soudu i rozhodnutí žalovaného.

[5] Žalovaný uvedl, že kasační stížnost je nedůvodná, neboť jeho rozhodnutí má oporu ve spisovém materiálu a dostatečně se v souladu se zákonem vypořádal s tvrzeními stěžovatele, jakož i jeho důkazními návrhy. Rozhodnutí o neudělení mezinárodní ochrany také vycházelo z dostatečně zjištěného skutkového stavu.

[6] Žalovaný navrhl, aby NSS kasační stížnost odmítl, případně ji zamítl.

[7] Ve věcech mezinárodní ochrany se NSS po posouzení přípustnosti kasační stížnosti v souladu s § 104a s. ř. s. zabývá otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele. Není-li tomu tak, NSS takovou kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou (viz usnesení NSS ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39).

[8] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[9] Stěžovatel přicestoval v doprovodu svého otce do ČR z Ukrajiny, kde žil se svou rodinou v oblasti postížené ozbrojeným konfliktem. Jako důvod podání žádosti o mezinárodní ochranu uvedl existenci válečného konfliktu, ekonomickou situaci a možnost studia na vysoké škole. Uvedl, že jeho rodina nemůže využít institutu vnitřního přesídlení, neboť v jiné části Ukrajiny nemají příbuzné. Jeho prarodiče jsou už staří, je nutné se o ně starat a nechtějí se stěhovat. Stěžovatel namítal nesprávné posouzení možnosti udělení doplňkové ochrany ve smyslu § 14a odst. 2 písm. c) zákona o azylu s ohledem na nedostatečné posouzení možnosti vnitřního přesídlení.

[10] K ozbrojenému konfliktu na Ukrajině NSS uvádí, že se jedná o izolovaný konflikt a situace je stabilizovaná, což vyplývá ze zpráv o zemi původu stěžovatele; tato skutečnost byla rovněž potvrzena judikaturou NSS (viz např. usnesení NSS ze dne 8. 8. 2018, čj. 10 Azs 80/2018-40, ze dne 14. 12. 2017, čj. 9 Azs 293/2017-30, ze dne 25. 7. 2018, čj. 2 Azs 41/2018-39). V této souvislosti je rovněž třeba poukázat na rozsudek NSS ze dne 13. 3. 2009, čj. 5 Azs 28/2008-68, č. 1840/2009 Sb. NSS, v němž byl vysloven závěr, že „*v případě konfliktu nemajícího charakter totálního konfliktu musí žadatel prokázat dostatečnou míru individualizace, a to např. tím, že prokáže, (1) že již utrpěl vážnou újmu nebo byl vystaven přímým brozbám způsobení vážné újmy; (2) že ozbrojený konflikt probíhá právě v tom regionu jeho země původu, ve kterém skutečně pobýval, a že nemůže nalézt účinnou ochranu v jiné části země; či (3) že jsou u něj dány jiné faktory (ať už osobní, rodinné či jiné), které zvyšují riziko, že terčem svévolného (nerozlišujícího) násilí bude právě on.*“ K otázce vnitřního přesídlení se žalovaný vyjádřil na straně 9 a 10 svého rozhodnutí. Shledal, že stěžovatel může využít institut vnitřního přesídlení. Posoudil jednotlivá kritéria vyplývající z citované judikatury. Dle zpráv o zemi původu [Informace norského Centra Informací o zemích původu (LANDINFO) z prosince 2017, Informace OAMP z října 2017, Informace OAMP z ledna 2018] je vnitřně přesídleným osobám zajištěna dostatečná životní úroveň a státní orgány přijímají opatření k zabezpečení těchto osob. Žalovaný správně uvedl, že zpráva UNHCR ze září 2015, která hovoří o překážkách vnitřního přesídlení, byla neaktuální, a proto z ní nebylo možné vycházet. Žalovaný shromáždil množství aktuálnějších podkladů, z nichž vyplynul opak oproti závěrům ve zprávě UNHCR ze září 2015. Je obecně známo, že po vypuknutí ozbrojeného konfliktu na Ukrajině nebyla stabilizovaná situace ohledně vnitřně přesídlených osob. Tato situace se ovšem změnila. Neochota rodiny stěžovatele využít možnosti vnitřního přesídlení, nemůže být důvodem pro nevyužití tohoto institutu. Stěžovatel v tomto ohledu netvrdil žádné závažné důvody, které by jeho rodině znemožňovaly realizovat vnitřní přesídlení. Žalovaný proto věc posoudil správně, v zákonných mezích a vycházel z dostatečně zjištěného skutkového stavu.

[11] Zákon o azylu a ustálená judikatura NSS poskytují dostatečnou odpověď na všechny námitky uvedené v kasační stížnosti. NSS neshledal ani žádné další důvody pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání. Kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, a NSS ji proto odmítl podle § 104a s. ř. s.

[12] Výrok o nákladech řízení o kasační stížnosti se opírá o § 60 odst. 3 větu první ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[13] Podle § 35 odst. 10 ve spojení s § 120 s. ř. s. advokátovi, který byl stěžovateli ustanoven soudem, hradí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát. Ustanovená advokátka provedla ve věci dva úkony právní služby, kterými jsou převzetí a příprava zastoupení [§ 11 odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif)] a doplnění kasační stížnosti, tj. písemné podání soudu ve věci samé [§ 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu]. Za jeden provedený úkon právní služby advokátce náleží mimosmluvní odměna ve výši 3 100 Kč [§ 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bodem 5 advokátního tarifu], která se zvyšuje o paušální náhradu hotových výdajů ve výši 300 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). Za dva úkony právní služby advokátce náleží odměna ve výši 6 800 Kč. Tuto částku NSS vyplatí do 30 dnů ode dne právní moci tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto usnesení **není** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 20. února 2020

Ondřej Mrákota
předseda senátu